

МОДЕЛЮВАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ: ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ СТОРОНИ

В. О. ЄСІНА, канд. екон. наук, доц.

І. А. СКЛЯРОВА, магістрант

Харківський національний університет міського

господарства імені О. М. Бекетова

61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17

vayesina@gmail.com

Математичні методи є найважливішим інструментом аналізу економічних явищ і процесів, побудови теоретичних моделей (моделювання), що дозволяють відобразити існуючі зв'язки в економічному житті, прогнозувати поведінку економічних суб'єктів і економічну динаміку.

Актуальність даної теми полягає в тому, що моделювання є основним методом дослідження виробничо-економічних систем. Моделювання являє собою, такий спосіб відображення об'єктивної реальності, при якому для вивчення систем застосовується спеціально побудована модель, яка відтворює певні істотного властивості досліджуваного реального явища або процесу. Моделювання застосовується для прогнозування поведінки реальних систем і оптимізації їх функціонування.

В управлінні процесами на підприємстві більше значення мають економіко-математичні моделі. Їх часто об'єднують в комплекси моделей або системи моделей, які вирішують у взаємній зв'язку основні завдання управління підприємством.

Позитивними сторонами використання математичного моделювання в прийнятті управлінських рішень є:

1. Моделювання дозволяє виділити для дослідження найбільш важливі елементи прийняття управлінських рішень;
2. Побудова моделі і формування зв'язків між її елементами дозволяє усунути прогалини в прийнятті управлінських рішень і виявити нові якісні проблеми в управлінні, які спочатку не могли бути передбачені;
3. Сприяння кращому розумінню реальних проблем, допомагає при розробці альтернатив, спрощують їх перевірку і полегшують оцінку інтуїтивних проектів та існуючих моделей поведінки.

До слабких сторін математичних моделей прийняття рішень відноситься:

1. Проблема визначення параметрів, а також недосконалість оціночних теорій як основи їх конструкцій;
2. Моделі прийняття рішень можуть лише обмежено відобразити дійсність не тільки через дефіцит даних і недосконалості теорій.

Але недоліків значно менше ніж позитивних сторін, і з кожним роком побудова математичних моделей удосконалюються, їх використання стає ефективнішим в прийнятті управлінських рішень.

Залежно від цілей моделювання розрізняють моделі, призначені для таких цілей: проектування систем управління; оцінки ефективності; аналізу можливостей організації в різних умовах її діяльності; вироблення оптимальних

рішень в різних соціальних і організаційно-економічних ситуаціях; розрахунку організаційних структур системи управління; розрахунку інформаційного забезпечення тощо.

В даний час розроблені та знаходять застосування моделі наступних функцій управління виробництвом, а саме: планування виробничо-економічної діяльності підприємства; управління матеріально-технічним постачанням виробництва; управління збутом готової продукції; управління технічною підготовкою виробництва.

Специфіка моделей виражається в першу чергу в виборі відповідних критеріїв ефективності, а також в процедурі реалізації результатів моделювання. Кінцевою метою моделювання організаційно-економічної системи є підготовка і прийняття керівником підприємства управлінського рішення.

Список використаних джерел:

1. Покуца І. В. Комплексна модель системного планування капітального ремонту основних засобів підприємств водопровідно-каналізаційного господарства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_09/190.pdf

ЧИННИКОВИЙ АНАЛІЗ КАПІТАЛОВІДДАЧІ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

В. О. КОСТЮК, канд. екон. наук, доц.
*Харківський національний університет міського
господарства імені О. М. Бекетова*
61002 Україна, м. Харків, вул. Маршала Бажанова, 17

Ринкові відносини, конкуренція вимагають від суб'єктів господарювання підвищення економічної ефективності використання всіх видів ресурсів, зокрема основних засобів. Їх стан і ефективність використання безпосередньо впливають на кінцеві результати виробничо – експлуатаційної діяльності підприємств. Більш повне використання основних засобів дає можливість збільшити випуск продукції, зменшити її собівартість, отримати додатковий прибуток. Ефективність використання основних виробничих засобів характеризується низкою економіко – статистичних показників, які поділяються на загальні та часткові. Для узагальнюючої характеристики ефективності використання основних засобів у першу чергу використовують показник капіталовіддачі, який показує величину вартості виготовленої продукції, що доводиться на одну гривню вартості основних коштів. Зростання капіталовіддачі вказує на підвищення ефективності використання основних засобів і є позитивною тенденцією в господарській діяльності підприємства.

Зважаючи на це, актуальне значення має чинниковий аналіз показника капіталовіддачі основних засобів, тобто визначення абсолютного і відносного впливу найважливіших техніко – економічних чинників на його зміну. У